

Elgaard: Jeg sagde allerede ved første Behandling, at jeg nærede ingen Tvivl om, at der var Kommuner, maaske endogsaa i stort Tal, der var i saadanne Vanskeligheder, at de vilde sætte megen Pris paa, om Lovgivningsmagten under en eller anden Form kunde hjælpe dem til at iværksætte disse Arbejder, men jeg vil ogsaa dertil føje, at Vejen til at gøre dette har Venstre peget paa mange Gange, idet vi har henstillet og gennem Forslag foreslaaet, at Regeringen gik med til, at Lovgivningsmagten ændrede visse Love saaledes, at der kunde gives Kommunerne en større Part af de Midler, der stilledes til Raadighed for Vejarbejder af forskellig Art. En saadan Udgang af Spørgsmaalet har Regeringen ikke ønsket at medvirke til, og naar den ikke har det, maa jeg spørge: Hvilket Omraade er der egentlig indenfor dansk Virksomhed og dansk Erhvervsliv, hvor Arbejdet foregaar mere systematisk, mere støt og sikkert end netop paa det Omraade, hvor Pengemidlerne gennem Motorafgifter o. s. v. hidtil er flydt rigeligt og sikkert ind? Jeg tror, at af alt Arbejde i det danske Samfund for Tiden er det det, der har lidt mindst under Vanskelighederne, eller egentlig hidtil ikke har lidt under Vanskelighederne.

Derfor er der god Konsekvens i det, Venstre siger, at Vejarbejder af den ene eller den anden Art maa fremmes i den Udstrækning, som de mægtige Pengemidler, der er stillet til Raadighed gennem Beskatning paa dette Omraade, muliggør, hverken mer eller mindre; og det maa man under de Forhold, vi lever i nu, være klar over, at mere kan det ikke saa godt blive.

Vi har endvidere den Opfattelse, at en betydelig Del af de Vejbygningsarbejder, der foretages i vort Land for Tiden, er store Nyanlæg af Vejbaner. Jeg sagde ved første Behandling, at det kunde være fortræffeligt og kulturmæssigt og trafikmæssigt et stort Fremskridt, naar Landet i øvrigt var saadan stillet, at man med Glæde kunde fremme disse Arbejder, men een Ting er jo da givet, at der er ikke i den Forstand Mangel paa Veje i Danmark, at man just af Hensyn til Samkvemmet er nødt til at foretage saadanne nye store Vejanlæg. Derfor har Venstre ønsket, at man paa dette Omraade begrænsede sig til de Midler, som der allerede var disponeret over fra Ministeriet for offentlige Arbejders Side, men at man søgte at komme Kommunerne til Hjælp paa den Maade, at man gav dem større Beløb af disse Midler til Raadighed for de Arbejder, som de lokalt begrænset var interesserede i at fremme.

Men jeg maa dertil føje, at det er jo dog bekendt, at under de Forhandlinger, som føres ogsaa i disse Dage Partierne imellem, er ogsaa blevet behandlet Spørgsmaalet om Anvendelsen af de Millioner, der gaar ind under den ene eller den anden Form til Vejarbejder, og derfor er jeg ikke uenig med det konservative Folkeparti i, at dette Spørgsmaal kan passende henvises til Afgørelse i de fælles Kriseforhandlinger, som føres. Ogsaa ud fra denne Opfattelse maa jeg anbefale, at man stemmer imod Forslaget.

Koch: Jeg kan indskrænke mig til at sige, at vi fra konservativ Side staar paa samme Standpunkt, som vi stod paa ved anden Behandling, nemlig at det forekommer os, at dette Forslag bør indgaa som et Led i de almindelige Kriseforhandlinger. Vi vil derfor nu stemme imod Forslaget og anmoder den højtærede Regering om at føre det over til de almindelige Kriseforhandlinger.

Jens Jensen: Det forekommer mig, at Partiet Venstres Stilling til dette Forslag er overordentlig mærkelig. Dette Parti forsømmer jo sjældent nogen Lejlighed til at pege paa, hvor vanskelig Kommunernes Stilling er under de nuværende Forhold, og hvor overordentlig stor Arbejdsløshed der er, og derfor er det mærkeligt, at næsten hver Gang der fra Regeringens Side bliver fremsat et Forslag, der netop tager Sigte paa Foranstaltninger imod disse Forhold, sætter Partiet Venstre sig imod det. Jeg er af den Formening, at mange Kommunal-mænd ud over Landet, ogsaa af dem, der tilhører Partiet Venstre, ikke forstaar Venstres Stilling i det foreliggende Spørgsmaal.

Det ærede Medlem Hr. Elgaard pegede nu ligesom ved første Behandling paa, at de Vejarbejder, som der her tages Sigte paa, har luksurmæssig Karakter. Jeg vil dertil sige, at der er en overordentlig stor Del Vejarbejder — hvad jeg ogsaa pegede paa ved første Behandling —; der ligger og venter, fordi Kommunerne ikke har Penge til at paabegynde dem. Det er Vejarbejder, der ikke i nogen Henseende har noget med Luksus at gøre, det er Vejarbejder, der er baade økonomisk og praktisk forsvarlige i enhver Henseende, og jeg mener, at det var absolut gavnligt, om disse Arbejder snart kunde blive paabegyndt.

Jeg vil anbefale det foreliggende Forslag. Jeg kan ikke se andet end, at det fuldt ud svarer til sin Hensigt, nemlig at komme Kommunerne til Hjælp og ogsaa at hjælpe til at formindske Arbejdsløsheden.